

**Eksamenreglement:
paniek op het rectoraat**

p. 3

**Kunst op Kot: een Raveel
voor een pintje per week**

p. 8

**Needlap: Jan Lauwers
gijzelt het STUK**

p. 9

GEEN STUDIEDUURVERLENGING ONDANKS OPROEP VAN DEKANEN

Vlaming even slim in vier jaar als anderen in vijf jaar

De dekanen van de fakulteiten Letteren en Wetenschappen van de Vlaamse universiteiten willen van de komende bachelor-masterhervorming gebruik maken om de studieduur van een universitaire opleiding standaard naar vijf jaar te brengen. Hun voorstel vindt echter weinig steun bij de politici en de rectoren.

Op de opening van het academiejaar in Leuven zei minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten in haar toespraak nog heel duidelijk dat er van een algemene verlenging van de studieduur geen sprake kon zijn. Op de Akademische Raad — het hoogste bestuursorgaan van de universiteit — van 14 oktober bleek echter dat een groot aantal richtingen, vooral in de eksakte wetenschappen, een langere studieduur aanvroegen (zie Veto 6). De oproep van de dekanen komt dan ook niet echt als een verrassing.

Hun belangrijkste argument is dat in de meeste andere Europese landen een studieduur van vijf jaar geldt. Ze menen dat, hoewel de kwaliteit van het onderwijs in Vlaanderen erg hoog ligt, diploma's van vier jaar in Europa minder goed in de markt zullen liggen dan diploma's van vijf jaar.

De dekanen menen ook dat het met de nieuwe '3+1'-structuur — drie bachelorjaren en één masterjaar in plaats van twee kandidaturen en twee licenties — onmogelijk wordt om in het ene masterjaar zowel een gespecialiseerde opleiding te volgen als een masterproef — bijvoorbeeld een thesis — af te leggen. Het nu al veel gebruikte *thesisjaar* zal daardoor nog veel algemener worden, vrezen de dekanen.

STANDAARD

Bij het kabinet van Vlaams minister Marleen Vanderpoorten (VLD) kunnen ze er niet mee lachen. Adviseur Axel Aerden: "Het standpunt van de minister is niet veranderd sinds haar toespraak in Leuven: een algemene verlenging kan niet." Het argument dat vijf jaar de Europese standaard lijkt te worden, is van geen tel voor de minister: er wordt immers gekeken naar de kwaliteit en de studiedruk, en die ligt in Vlaanderen boven het Europese gemiddelde. Volgens Alex Vanneste, dekaan van de

(foto Lieve Vanleeuw)

Er zijn nog zekerheden in het leven. Apolloon wint de **vierentwintigurenloop** (p. 6). Van Gerven zit nog steeds op post om de **blunders** (p. 3) van de KU Leuven goed te praten. **Allochtonen** (p. 5) blijven een absolute minderheid in het hoger onderwijs. In **Brussel** (p. 7) is er meer te zien dan Manneken Pis en het Atomium. De profen blijven de meest geniale invallen krijgen tijdens het bezoek van onze **Visitatiekommissie** (p. 4). Daan Stuyven (p. 9) doet het in Leuven in drie keer. En zoals steeds zijn er weer talrijke tickets te winnen!

Antwerpse fakulteit Letteren lijkt dit dan weer "alsof een nieuwe Belgenmop is gelanseerd: een Vlaming even slim in vier jaar als anderen in vijf jaar."

De Vliir (Vlaamse Interuniversitaire Raad) denkt grotendeels hetzelfde als de minister: een algemene verlenging van de studieduur is niet wenselijk. Volgens de Vliir moet er wel in "opleidingen die verhoudingsgewijs vaak tot doorstroming naar het doctoraat leiden", de eksakte en biomedische wetenschappen dus, een mogelijkheid voorzien worden om een master van twee jaar — en dus een opleiding van in totaal vijf jaar — in te richten, die bereidt dan ook meer dan nu voor op een dok-toraat. De eenjarige master moet wel behouden blijven, zodat studenten niet gedwongen worden langer te studeren.

STUDIEDRUK

De onderwijsspecialisten van de Vlaamse partijen staan ook niet te springen voor de studieduurverlenging. Ludo Sannen

van Agalev is naar eigen zeggen "verrast door de eenvoudige benadering van de dekanen" omdat ze denken in jaren in plaats van studiepunten. Volgens hem is het Vlaamse hoger onderwijs zeker zo goed als elders, en zal dit ook blijken door de akkreditering. Hij vreest ook dat een extra jaar zal leiden tot een nog hogere studiedruk, zodat het thesisjaar nog algemener zal worden en de Vlamingen gemiddeld nog langer achter de schoolbanken zullen zitten.

Bij Luc Martens van CD&V klinkt hetzelfde geluid: "Vier jaar als het kan, vijf jaar als het moet." Hij betwist ook het argument van de dekanen dat vijf jaar Europees de standaard wordt: "Ik zie in Europa geen trend naar studieduurverlenging, integendeel: in veel landen is er

sprake van een verkorting van de studieduur. Het succes van hogeschoolopleidingen van drie jaar bij ons bewijst dat trouwens ook."

Robert Voorhamme van sp.a is ook tegen de verlenging en heeft daar drie redenen voor: "Ten eerste zal universitair onderwijs dan onbetaalbaar worden, zowel voor de overheid als voor de ouders van studenten. Ten tweede is de verlenging niet nodig, en ten derde gaat de studieduurverlenging lijnrecht in tegen het levenslang leren, dat het onderwijs van de toekomst is." Hij vindt het ook storend dat de dekanen het onderscheid tussen universiteiten en hogescholen blijkbaar willen vergroten, wat ook in strijd is met de Bologna-verklaring over de toekomst van het hoger onderwijs.

DEMOKRATISERING

Is er dan niemand voor de studieduurverlenging? Jawel: N-VA-volksvertegenwoordiger Chris Vandembroeke pleit resoluut voor het "investeren in onze enige grondstof: onze hersenen". Hij meent ook dat het aantal thesisjaren — waarvoor je in principe geen studiebeurs krijgt — zou verminderen door de studieduurverlenging, zodat de verlenging ook een democratische maatregel is.

Ook de Leuvense studentenkoepel Loko pleit voor de studieduurverlenging; daar zijn ze bezorgd om de waarde van de Vlaamse diploma's in Europa. Loko wil echter niet zomaar een extra jaar; dat geldt "uiteraard op voorwaarde dat dit extra jaar ook zinvol wordt ingevuld".

Met zo goed als alle politieke partijen op één lijn, lijkt het vijfde jaar onbespreekbaar geworden. Er is echter een serieuze opening gelaten voor de eksakte wetenschappen: niet alleen de Vliir wil daar een algemene verlenging, ook de politici laten daar, min of meer uitdrukkelijk, een mogelijkheid tot besprekingen. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Laurens De Koster

Veto neemt herfstvakantie en gaat er een weekje tussenuit. We zijn terug op maandag 25 november.

Waarom ik op 17 november ga betogen

Opnieuw is er verdeeldheid binnen de linkerzijde en de vredesbeweging (vrije tribune in Veto 8). Over de toedracht van de zaak wordt nogal wat onzin verteld. Enkele vaststellingen. Primo, de neokoloniale inhoud en de bureaucratische totstandkoming van het platform van 'de zeventiende' zijn verwerpelijk. Terecht protest van tal van groepen. Secundo, het tegeninitiatief van 'de tiende' is anti-imperialistisch, maar heeft een sterke pro-Saddam inslag. De PVDA, de centrale kracht achter dat platform (meer dan de helft van de 'personaliteiten' die oproepen voor 'de tiende' zijn PVDA'ers), heeft haar kampisme nog niet afgeleerd (tegen de VS, dus voor Milosevic, Saddam...). Han Soete, Indymedia-kopman en PVDA'er, beweerde zelfs boudweg dat nu Hoessein met honderd procent is verkozen, Irak bewezen had een democratie te zijn. Tertio, onder druk van dit initiatief is het platform van 'de zeventiende' gelukkig radikaal gewijzigd, met als gevolg dat de ordewoorden voor beide manifestaties krak dezelfde zijn. Quarto, tijdens een verzoeningsvergadering waarbij de compromisbereidheid van de mensen van 'de zeventiende' zeer groot bleek (om de eenheid te herstellen), was de PVDA de enige dwarsligger.

Gevolg: vandaag zitten we met twee betogingen op één week tijd met dezelfde ordewoorden, en worden overal in het land parallelle pogingen gedaan om mobilisatiekomitees te vormen. Terwijl de rechterzijde

zich ongetwijfeld verkneukelt, is de linkerzijde weer bezig - zoals ze dat al tientallen jaren doet - onderling strijd te voeren. Die verdeeldheid, en het feit dat België één van de enige Europese landen is zonder socialist in het parlement, heeft onder andere als spijtige oorzaak dat sektarisme van onder meer de PVDA, die het ontzettend moeilijk heeft met pluralisme en de autonomie van sociale bewegingen en vormen van zelforganisatie.

Een discussie over de kwestie Irak is noodzakelijk binnen de vredesbeweging. Maar de eerste vraag die moet gesteld worden, is of het überhaupt legitiem is om twee betogingen te organiseren en de beweging te verdelen. Moet ik, niet akkoord met een aantal bureaucratische NGO's noch met het sekteaire en pro-Saddam karakter van de 'de tiende', dan een derde betoging organiseren? Wat telt, is niet het Grote Gelijk (daarmee staat de linkerzijde al jarenlang aan de marge te zwaaien), maar is de maatschappelijke impact die men sorteert door de opbouw van een beweging en door de zelforganisatie van de mensen, waarbinnen verschillende opinies, en liefst zoveel mogelijk anti-imperialistische, kunnen floreren. Die impact is nu tot nihil herleid, wat een inrieste zaak is. Tal van mensen hebben geen zin meer in de dogmatische en sekteaire discussies die telkens weer oplakken binnen de sociale beweging en de linkerzijde, en haken af. Na de zeventiende en voordat de oorlog in Irak echt uitbreekt, moeten we tot eenheid komen, alleen zo kunnen we een krachtige en geloofwaardige stem laten horen tegen de imperialistische agressie van de VS. Denk aan de Iraakse kinderen die ondervoed zitten te wachten tot de eerste bom komt.

Matthias Lievens
SJW/SAP

Binnenkort 'Leuven Vlaams' Bis? Nederlands moet volwaardige onderwijstaal blijven!

Er zit een verandering aan te komen in het hoger onderwijs: waar vroeger door de overheid werd voorgeschreven hoeveel lessen in een andere taal konden doorgaan, zullen binnenkort de inrichtende machten van de universiteiten en hogescholen dit zelf kunnen. Dit alles gebeurt in het kader van het beruchte 'Bologna-akkoord'. Ronduit N-VA! Leuven, de Leuvense jongeren van de N-VA, kan zich niet akkoord verklaren met het openbreken van de taalregeling door de Vlaamse Regering in het hoger onderwijs, die in afdeling 9, art. 86, § 1 (punt 3), §2, §4 en §5 van het structuurdecreet (herwerkte versie van 24 april) zit verwerkt.

In de bachelor-opleiding (de eerste drie jaar) gaat het over een maximum van 20% anderstalige lessen. In de masteropleiding kan er echter sprake zijn van een complete anderstalige opleiding. Naar analogie van het Nederlandse voorbeeld kunnen we verwachten dat ook aan onze universiteiten en hogescholen op korte termijn heel wat lessen in een andere taal zullen doorgaan.

Maar wat is de meerwaarde van een kollege waarin een Nederlandstalige professor aan Nederlandstalige studenten op een Nederlandstalige universiteit of hogeschool in het Engels doceert? Zoiets hoort eerder thuis in een eindejaarsshow van Geert Hoste of Jaques Vermeiren, maar niet in het hoger onderwijs.

De grote verliezer is in de eerste plaats de kwaliteit van het onderwijs. Enerzijds daalt het nivo van de docent, daar hij zich in een taal moet verstaanbaar maken die hij niet totaal beheerst. Anderzijds daalt ook het nivo van de student die informatie verliest gezien zijn kennis van de andere taal nooit optimaal kan zijn. Onderzoek van de Delftse onderwijskundige Diane Vinke wijst uit dat de Engelstalige kolleges van ervaren docenten ingenieurskunde niet hetzelfde nivo halen als dezelfde kolleges in het Nederlands. Waarom moet men dan in Vlaanderen het systeem gaan veranderen? Op wereldvlak scoort het Vlaamse (hoger) onderwijs namelijk reeds heel hoog.

Een tweede groep van verliezers zijn kinderen uit kansarme gezinnen en allochtone studenten. Deze jongeren hebben nu reeds minder kansen om door te stromen naar de hogeschool of universiteit. Een van de redenen, zoniet de belangrijkste, is de gebrekkige talenkennis, niet het minst de kennis en het korrekte gebruik van de moedertaal. Terwijl er inspanningen worden geleverd om die achterstand met betrekking tot het Algemeen Nederlands weg te werken, gaat men nu een bijkomende drempel inbouwen door aan onze universiteiten en hogescholen in het Engels

te doceren. Bepaalde richtingen in het secundair onderwijs (bv. T.S.O) geven geen of weinig lessen Engels, waardoor deze leerlingen nog minder dan voorheen zullen kunnen doorstromen.

De derde verliezer is de Nederlandse taal zelf. Een taal die niet of nauwelijks wordt gebruikt in sectoren met aanzien, zoals de gespecialiseerde onderwijs- en onderzoekssectoren, verwordt tot een huis-, tuin- en keukentaal zonder aanzien en aantrekkingskracht. Volgens professor Ludo Beheydt wordt hiermee de indruk gewekt dat taal en cultuur onbelangrijk zijn, en zelfs hinderlijk voor de ontwikkeling van een volwaardige maatschappij.

Ronduit N-VA! Leuven onderschat het belang van talenkennis niet. Meer nog, wij vinden dat het taalonderwijs moet worden aangemoedigd met meer en goedkopere taallessen door de universiteiten en hogescholen. Door deze taallessen verhoogt enerzijds de taalkennis van de student, en is tevens de kwaliteit van het onderwijs gewaarborgd. Bovendien krijgt de student die tijdens zijn studie, of daarna, in aanraking komt met andere talen meteen een zetje in de rug.

Een eengemaakt Europese hoger onderwijsruimte betekent voor ons niet het verdwijnen van de culturele verschillen ten voordele van de dominante globaliseerde Engelse eenheidsworst. De Europese 'eenheid in verscheidenheid' moet er daarentegen voor zorgen dat de diverse culturen in Europa elkaar beter leren kennen met respect voor ieders eigenheid en met een wederzijdse verrijking tot gevolg. Dat de openbreking van de taalregeling er komt op voorstel van Vlaams Agalev-Parlementslid Ludo Sannen is tekenend voor een partij die zich graag de beschermer van de 'multikulturaliteit' in de wereld noemt, maar de eigen cultuur steeds totaal heeft genegeerd en verdrongen.

35 jaar geleden viel de Belgische Regering omwille van het studentenprotest in het teken van de totale vernederlandsing van de Leuvense universiteit. Vandaag gooien de Vlaamse gezagsdragers, die zelf behoorden tot de generatie 68'ers, onder leiding van Vlaams onderwijsminister Vanderpoorten en gesteund door de Leuvense rector André Oosterlinck, onze Nederlandse taal langs de achterdeur weer naar buiten. Voor Ronduit N-VA! Leuven is het duidelijk: het Nederlands moet de (hoger) onderwijstaal blijven.

Philip Roose
Erwin Verbeken
Ronduit N-VA! Leuven

Winnaars van vorige week

Vorige week konden de vijf snelste mailers duotickets winnen voor de teatervoorstelling van fABULEUS. Het waren Lies Kortleven, Eva Lefevere, Els Eerdeken, Mieke Tirry en Heleen Vanderschot. Ook deze week zijn er weer tickets te winnen voor culturele evenementen. Veel succes!

Nieuwe openingsuren
Scherpere prijzen

In ons aanbod zitten steeds volgende zaken:

- Eenvoudige P-1 computers tussen 100 en 170 euro
- P-1 computers die vlot op kotnet kunnen tussen 190 en 270 euro
- P-II Computers : kotnet, spelletjes enz. zonder problemen: tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-I generatie zonder cd rom tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-II generatie is soms ook beschikbaar : vanaf 600 euro
- Switchbox om 2 pc's met 1 scherm, klavier en muis te bedienen 10 €
- Harddisken 1,6 Gb..... 20 €

Recupe VZW Oude Diestsesteenweg 3
(tussen de Martelarenlaan en de Diestsesteenweg)
3010 Kessel Lo www.recupe.be
tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65 recupe@pandura.be

Op de website kan je de prijslijsten met het actuele aanbod inkijken! www.recupe.be

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

Feedback

Alle lezersbrieven kunnen bezorgd worden op het redactiesekretariaat in de 's-Meiersstraat 5 en moeten vóór vrijdag 16u00 binnen zijn, liefst via e-mail (veto@veto.be). De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-) aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto. Brieven die langer zijn dan 2400 tekens worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt ondertekend met naam en studiejaar, en is nooit anoniem. Vrije tribunes die langer zijn dan 7000 tekens worden in principe ingekort.

Ook gewone suggesties voor interessante artikels worden in dank aanvaard.

“Iedereen wist het toch?”

Paniek op het rectoraat vorige week toen Veto berichtte dat de wijziging van het examenreglement niet volgens de regels was verlopen. Het examenreglement sprak immers van twee weken examens in januari en geen drie. Koordinator Studentenbeleid professor Dirk Van Gerven pleit onschuldig.

Professor Dirk Van Gerven: «De evaluatie van de eerste semestereksamens is zeer grondig gebeurd. We hebben in februari en maart gesprekken gehad met alle fakulteiten en met Kulak. Daar waren steeds de dekanen, de ombudsdiensten, de studenten en andere betrokkenen aanwezig. Iets wat haast steeds terugkwam was de vraag om de examenperiode met een week te verlengen.»

«Dit voorstel hebben we dan voorgelegd aan de Onderwijsraad die een gunstig advies verleende in april. Ook de studentenvertegenwoordigers waren vragende partij voor een verlenging. De uiteindelijke beslissing viel dan op de Akademische raad van juni op basis van een aantal nota's die waren voorbereid.»

Veto: Hoe kon je als Leuvense student op de hoogte zijn van die verandering?

Van Gerven: «In het programmaboek op CD-rom kun je onder het luik jaarindeling de juiste informatie vinden. Ook in de academische agenda was de informatie korrekt. Het enige wat we vergeten waren, is het eigenlijke artikel in het examenreglement aan te passen. Nu ja, ik denk ook dat CD-rom meer gelezen wordt, terwijl het examenreglement wellicht één van de minst gelezen documenten is.»

Veto: Die tekst is wel het enige document dat juridisch bindend is.

Van Gerven: (aarzelt) "Als je het strikt bekijkt, dan wel. Maar het reglement is niet iets wat we iedere keer zullen aanpassen als we iets kleins veranderen. Meestal proberen twee à drie keer per jaar een nieuwe versie van het reglement uit te geven. Na het artikel in Veto hebben we ook op de website het artikel aangepast.»

Veto: De regeringskommissaris noemde de universiteit vorige week "nalatig" in het communiceren over deze wijziging. Vindt u dat ook?

Van Gerven: «Nalatig? Neen, eerlijk gezegd niet. De tekst staat op de CD-rom, dus de studenten hebben de informatie gehad. Maar ik heb nu een brief gestuurd naar de dekanen en de administratief sekretarissen met de vraag om de wijziging nog eens ad valvas bekend te maken. We ging er echter vanuit dat iedereen het al wist.»

Veto: Bent u op de hoogte dat een bepaalde administratief sekretaris vorige week van zijn stoel viel toen hij vernam dat examenperiode in januari drie weken in beslag neemt?

Van Gerven: «Dat lijkt me onwaarschijnlijk. Dan zou die toch eens de verslagen van de academische raad hebben moeten lezen, nu we het toch over nalatigheid hebben.»

Veto: De administratief sekretarissen hebben toch niet zomaar inzage in de verslagen van de academische raad?

Van Gerven: «Neen, maar ze zouden wel kunnen gebriefd worden. Ze zijn uiteindelijk de rechterhand van hun dekaan. Je zou natuurlijk van het principe kunnen uitgaan dat iedere beslissing van de academische raad ook nog een 'betekend' zou moeten worden aan de fakulteiten, maar dan nog zouden de dekanen die brieven moeten doorspelen. Ik heb de indruk dat er totnogtoe nooit echt een probleem is geweest.»

WERK GROEP

Veto: Wie de wijzigingsprocedure van het examenreglement goed bekijkt, moet vaststellen dat die feitelijk niet is gevolgd. Hoe verloopt die normaal gezien?

Van Gerven: «In theorie kan iedere fakulteit of ieder lid van de academische raad een wijziging voorstellen. In de praktijk is het meestal de technische werkgroep examenreglement die een voorstel doet, wat van het Gemeenschappelijke Buro (hoogste uitvoerend orgaan van de universiteit, tl)

het fiat krijgt. Zo'n voorstel gaat dan naar de fakulteitsraden en de Onderwijsraad.»

«Het klopt dat we die procedure nu niet gevolgd hebben, maar er was uiteindelijk zo'n grote consensus in de academische raad

"Als alles zo formeel zou verlopen, dan moeten ze mijn functie maar afschaffen."

dat het weinig zin had om zo formeel te handelen.»

Veto: Het examenreglement zegt ook dat wijzigingen slechts het volgende academiejaar kunnen ingaan. We horen dat er de universiteit weer van plan is van die regel af te wijken. Kan dat zomaar?

Van Gerven: «Formeel gezien is het inderdaad zo dat iedere student bij de aanvang van het academiejaar moet weten waar hij aan toe is en dat er dus tijdens de rit geen aanpassingen meer gebeuren. Om

werkbaar te zijn, is het soms echter nodig om voor een aantal zaken toch nog een paar aanpassingen te doen. Het kan echter niet gaan om grondige wijzigingen.»

Veto: We horen dat de universiteit de deliberatiecriteria om graden toe te kennen beter wil omschrijven. Zou dat al voor dit jaar kunnen ingaan?

Van Gerven: «Als daar consensus rond is, en het gunstiger zou zijn voor de student, zie ik daarin geen probleem. Je moet uiteindelijk ook soepel kunnen zijn en het examenreglement laat nu al voldoende ruimte om flexibel om te gaan met bepaalde problemen. Als alles strikt formeel zou moeten verlopen, dan zouden ze evengoed mijn functie kunnen afschaffen.»

Thomas Leys

Voor alle duidelijkheid: de eerste gewone examenperiode duurt drie weken en begint op maandag 13 januari en eindigt op zaterdag 1 februari. Studenten hebben na de twee weken kerstvakantie dus nog één week blokperiode. Na de examenperiode krijgen de studenten een lesvrije week die omschreven wordt als wintervakantie.

KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Rechten stemt (centrum)rechts

De verkiezingen zijn nog veraf, maar het enquêteseizoen is al volop aan de gang. Ook zo in de eerste licentie rechten, waar onlangs een kleine politieke enquête is gehouden. Hoewel de groep ondervraagden vrij klein was (174 studenten) en niet echt representatief, willen we u toch enkele opvallende resultaten niet onthouden.

Het meest in het oog springende is de verrassend hoge score van CD&V, dat maar liefst 35% van de stemmen wegkaapt. Ook de N-VA doet het goed: met 13% overschrijdt ze ruim de kiesdrempel. Een opmerkelijke verliezer is het Vlaams Blok, dat nog geen 2% haalt. VLD en sp.a doen het ongeveer zoals verwacht, met respectievelijk 24% en 19% van de stemmen. Agalev scoort eerder zwakjes met 7%, en SPIRIT is met amper twee stemmen nauwelijks het vermelden waard.

Ook over enkele heikele politieke punten werd naar de mening van de toekomstige juristen gevraagd. Hoewel het bovenvermelde stemgedrag misschien het klichee van de rechtse rechtenstudenten versterkt, blijkt dit niet uit de antwoorden op de themavragen: 70% is tegen de wapenleveringen aan Nepal en de stelling "In sommige zeer zware gevallen moet de doodstraf kunnen" wordt door 78%

verworpen.

Over enkele vragen waren de eerste stemmers erg verdeeld: over het *cordon sanitaire* rond het Blok (58% voor), over een aanval op Irak (57% tegen) en over de vraag "Mag de nationaliteit van nieuwe Belgen worden afgenomen als ze een zware veroor-deling oplopen?" (61% tegen).

Marc Luwel naar Nederlands Accreditatieorgaan

De Vlaamse regering heeft een Vlaams vertegenwoordiger aangeduid in het Nederlands Accreditatieorgaan (NAO). Deze instelling moet de kwaliteit van het hoger onderwijs bij onze noorderburen toetsen. Dat is ook een gevolg van de Bologna-verklaring die een transparant systeem van kwaliteitszorg vereist.

Vlaanderen en Nederland hebben de intentie om samen te akkrediteren, zodat het NAO later zal uitgroeien tot een internationaal samenwerkingsverband. In Vlaanderen is echter het bama-dekreet nog geen realiteit, waardoor voorlopig de Nederlanders alleen het NAO besturen.

Toch wil de Vlaamse regering een oogje in het zeil houden, en daarom heeft men iemand aangezocht die voorlopig Vlaanderen kan vertegenwoordigen in het NAO. Daarvoor werd Marc Luwel naar voren

geschoven. Hij was tot vorig jaar adjunct-kabinetchef van minister Marleen Vanderpoorten. Hij werd echter aan de kant gezet toen hij het departement Onderwijs in *Knack* omschreef als een "veelkoppig monster vol slaapkoppen en inkompetentie".

Na dit insident keerde hij terug naar de administratie waar hij onderzoek deed bij de afdeling Wetenschap en Innovatie. Toch bleef Luwel alom gereputeerd wegens zijn grote ervaring en kennis van het Vlaams hoger onderwijs. Hij gaf onder meer de aanzet voor het schrijven van het structuurdecreet hoger onderwijs en hij is de bedenker van de associaties.

VVS klaagt korporatisme bij fiskale beroepen aan

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) trekt aan de alarmbel in het voortdurende dossier rond de toelating tot de economische en fiskale beroepen. Sinds 1999 wordt deze toelating geregeld door het Instituut van Accountants en Belasting-konsulenten (IAB). Afgestudeerden moeten een stage doorlopen en nog eens een examen afleggen. Volgens de wet moet een koninklijk besluit (KB) echter vastleggen dat afgestudeerden recht hebben op vrijstellingen voor de onderdelen die ze

beheersen.

Het opstellen van dat KB heeft echter heel wat voeten in de aarde. De federale ministers Daems (VLD) en Piqué (PS) zijn bevoegd voor het dossier, maar hebben zich volledig laten leiden door het IAB in het opstellen van het KB. Een eerder ontwerp werd daarom ook afgeschoten na massaal protest, omdat dit tot stand was gekomen zonder overleg met de hogescholen. Hierdoor zouden afgestudeerden nog nauwelijks aan de bak kunnen komen.

Na een parlementaire hoorzitting beloofden de ministers en het IAB beterschap. De hogescholen en het parlement zouden ook inzage krijgen in de ontwerpen van KB. Maanden later beginnen echter ontwerpen te sirkuleren waaruit duidelijk blijkt dat er geen rekening is gehouden met de vraag van het onderwijsveld. Zo is het ontwerp-KB onderwijskundig verouderd en is de vrijstellingenregeling ook niet werkbaar in Vlaanderen.

Het ontwerp-KB ligt nu ter onder-tekening voor bij minister Daems. Het is de vraag of deze liberale ministers dit korporatistisch KB zal laten passeren. VVS vraagt intussen ook aan minister Marleen Vanderpoorten om overleg te eisen.

(ldk/ep/tl)

“Alles wat bespaart, vind ik schitterend”

Tonderdagochtend, acht uur: Leuven slaapt. Heel Leuven? Nee. Twee onversaagde zielen doorploegen de verkilde Heverleaanse vlakten. Zij hebben maar één doel voor ogen: professor Vandecasteele met zijn milieuproblemen en -technieken aan het werk zien. Niets houdt hen tegen, zelfs de uitzinnige kuddes scholieren voor het Heilig Hart-instituut in Heverlee niet.

Onder de eerste prille zonnestrallen van de dag zijn reeds een tiental ijverige burgies toegestroomd, nog zichtbaar nagenietend van de zilveren plak op de 24-urenloop. Om vijf voor halfnegen kunnen we spreken van een heuse samenscholing voor de drempels van C300, in de volksmond beter bekend onder de naam 'Auditorium Prof. R. Snoeys'. Diezelfde meneer, een gewezen dekaan, kijkt binnen in de hoedanigheid van skulp-tuur oogluikend toe op de toekomstige ingenieursgeneratie, die zich bezig houdt met zaken als 'de duurzaamheid van zeer open beton'.

Plots wordt de aandacht getrokken door een (niet-opgeblazen) *lookalike* van Jean-Marie Dedecker, inclusief hemd in partijkleur. De man blijkt professor Vandecasteele en reeds begonnen te zijn. Hoewel de overhead-projector voorlopig alle diensten weigert, stelt hij voor dit ongemak te vergeten en te doen of er niets aan de hand is: de slides worden op de — niet werkende! — projector gelegd ("Ik zal maar doen of hij wel werkt"). Al snel wordt duidelijk dat Vandecasteele en het apparaat geen vreemden voor elkaar zijn. De projector wordt behandeld als het verlengde van zijn lichaam, slides worden vingervlug gewisseld en het technische mankement raakt alsnog opgelost. Uitgebreide eskuses zijn dan ook het deel van de in allerijl opgetrommelde technicus.

Steekkaart HB07

Milieuproblemen en -technieken

Prof: Carlo Vandecasteele
Waar: C300 (a, b of c: daar zijn we nog altijd niet uit)
Wanneer: donderdag 7 november om 08u29 (08u25), einde om 10u24 (10u25)
Wie: ongeveer 70 studenten, 2e en 3e jaar burgerlijk ingenieur
Pauze: van 09u34 tot 09u40

De cursus zelf moet het niet van spektakel hebben. Deze week gaat het over waterzuiveringstechnieken. Dit betekent talloze chemische formules, zuurstofgebruikende stoffen, autotrofe bacteriën, vuilnisparameters, afkoppelingsbeleid en het absolute beginsel 'COD ligt altijd hoger dan BOD'. Professor Vandecasteele brengt het allemaal uiterst beheerst en relativerend. De theorie wordt doorspekt met voorbeelden, waarbij Vandecasteele een nog onverklaarbare voorkeur voor suikerfabrieken en -raffinaderijen aan de dag legt.

Verwijzingen naar de kandidatuursjaren verhogen de toegankelijkheid en wanneer de vraag "op welke temperatuur kookt water?" door de zaal knalt, kunnen ondergetekenden zelfs nog moeiteloos mee. Als hij de groep even later vraagt of ze alles begrepen hebben, en er een zwijgend instemmen volgt, prevelt de man: "Dat is een succes dat me nog nooit overkomen is."

Hoogtepunt van de les is ongetwijfeld het moment waarop de prof besluit een berekening op het bord te maken. Na enig gepieker blijkt dat hij er zelf geen wijs uit raakt, waarop hij de klas zegt: "Je moet het zelf eens doen, het is echt niet moeilijk. Beschouw het als een vorm van begeleide zelfstudie." Het commentaar op de banken achter ons is niet uit de lucht: "Kwast", "Meent hij dat nu?", "t Is toch ne kastaar, hé?"

Tevens zet hij de studenten aan wat veldwerk te verrichten: "Als ge uw vinger in gekonsentreerd zwavelzuur steekt, en dan onder de kraan houdt, zult ge niet veel vinger meer overhebben. Ge kunt dat ook met een stokske proberen."

De docent maakt gebruik van het felomstreden — wegens niet werkende — mikro-om-de-hals-systeem om te pendelen tussen bord en projector. Van daaruit probeert hij zijn publiek te overtuigen dat alles wat verteld wordt zonder uitzondering in de cursus staat. Slechts een handvol *die-hard-noteerders* weigert dit te geloven. De interactie met dit publiek beperkt zich tot het antwoord "kleiner" op een vraag over hoe groot de veranderde hoeveelheid zuurstof in een bepaald monster is en het totnogtoe onverklaarbare gefluit van een medestudent, als viel er een bom.

De oproep om de grafieken in de cursus met de computer te herwerken krijgt geen gehoor. Dat is iets voor volgend jaar, zo blijkt. Waarop we fluisterend te horen krijgen: "Ik haat van die proffen die altijd 'volgend jaar' iets klaar zullen hebben. Dan zijn wij hier toch niet meer, zeker?" De visitatiekommissie als stem van het volk.

Echt interessant wordt het pas wanneer we de praktische weg inslaan. Zo blijkt de Dijle nog niet zó vuil te zijn — een tip voor de verantwoordelijke doopmeesters onder ons? — en wordt de vergelijking gemaakt tussen het gemiddelde dagelijkse waterverbruik van een Belg en een Amerikaan, dat naar een verhouding van drie/tien neigt — honderdtachtig tegenover zeshonderd liter. Om uiteindelijk de gehele aandacht te winnen heeft professor Vandecasteele de truk met cyanide om water properder te doen lijken — "Niet

doorvertellen, hé, anders komt daar fraude van." — en enkele nostalgische uitwijdingen nodig. Die laatsten gaan dan over het voormalige waterverbruik van zijn dochters en zijn voorkeur voor wandelingen langs kronkelende beekjes waar otters zich nestelen aan de oevers.

Met de wijze woorden "k Denk dat 'k hier ga stoppen." verlaten we de aula. Het is 10u26: Leuven is wakker.

Joris Beckers
 Hannes Dedeurwaerder

Fakts of History

Woensdag 20 november 2002

Doc's bar
Ground Zero

FAK Letteren
Futurama

HDR
Vietnam

Politika Kaffee
Egypte

Pavlov
Oude Griekenland

't Elixir
Romeinen

Dulci
Oude Belgen

Sportzak
Flower Power

Capsule
De Middeleeuwen

Gnorgl
Het Heden

Café Délibéré
Ice Age

Organisatie:
Fakbars Leuven en LOKO-Kringraad

Wie waagt de kans?

Iedereen met schrijftalent kan 248 euro, 124 euro of 75 euro verdienen. Dit zijn de prijsbedragen van de jaarlijkse wedstrijden die de Universitaire Werkgroep Literatuur en Media (WEL) organiseert:

- Essaywedstrijd i.s.m. Stad Leuven. Gevraagd wordt één essay over een literair of algemeen cultureel onderwerp, met verwerkte bibliografie.
- Wedstrijd Flitsverhaal-Prozagedicht. Alle ultrakorte verhalen (maximaal twee bladzijden) zijn welkom. Insturen voor 15 december 2003. Zelfde modaliteiten.

Uitreiking van de prijzen in het Leuven Stadhuis in april 2003.

Het volledige reglement:

<http://uwel.allegro.be>

Informatie: 016/22.93.24

“Lees, onderzoek en onderwijs jezelf”

De laatste weken is in Vlaanderen het integratiedebat op gang gekomen. Enkele politici klagen aan dat de integratie van allochtonen in onze samenleving mislukt zou zijn. Omdat naast werkgelegenheid, onderwijs een belangrijke pijler is voor integratie, gingen wij na of allochtonen genoeg kansen krijgen in het hoger onderwijs.

Het IQRA-project van de Koning Boudewijnstichting wil sleutelfiguren uit de allochtone gemeenschap en onderwijzers die zich bezig houden met leerlingenbegeleiding bij elkaar brengen en ondersteunen. Een ontluisterende vaststelling is de alarmerend lage deelname van tweede en derde-generatie allochtone jongeren aan het hoger onderwijs. Slechts twee procent van de allochtonen heeft een diploma uit het hoger onderwijs. We gingen luisteren naar de voorstelling van het IQRA-project — IQRA verwijst naar een vers uit de koran "lees, onderzoek en onderwijs jezelf" — dat voor Vlaams-Brabant gesubsidieerd wordt door de Koning Boudewijnstichting. Het probeert bruggen te slaan tussen het secundair onderwijs en het hoger onderwijs. Het project wil voornamelijk nagaan waar de gemiste kansen zitten bij de doorstroming van allochtone jongeren.

GODSDIENST

In dit project onderzoeken werkgroepen bestaande uit onderwijzers en opiniemakers uit de allochtone gemeenschap hoe ze vanuit hun positie iets kunnen veranderen aan de moeilijke doorstroming van allochtonen. Niet alleen de school speelt immers een rol maar ook de directe omgeving van de jongere. Een jong meisje van Turkse afkomst getuigt: "Ik ben terechtgekomen in een goede school. Naast mijn zus was ik de enige allochtoon. De schooldirectie had een zeer open houding ten opzichte van allochtonen en betoonde respect voor de islamitische godsdienst. Vooral het Nederlands was een struikelblok en ik heb moeten vechten om er te geraken. Mijn ouders hebben mij steeds aangemoedigd om zelfstandig te zijn. Dit was een zeer goede stimulans in mijn schoolcarrière."

Nu studeert ze voor leerkracht en ze ziet

voor zichzelf een rol weggelegd om migrantenkinderen te stimuleren in het Nederlands te denken en te praten. Vraag blijft natuurlijk waarom zoveel andere allochtone jongeren niet die stap willen of kunnen zetten naar het hoger onderwijs. De betrokkenheid van ouders bij de school blijkt dus heel belangrijk te zijn. Leerkrachten zijn daarom op zoek om de ouders meer te betrekken bij het schoolgebeuren, bijvoorbeeld door het organiseren van een speciale avond. Leerlingenbegeleiders opperden dat sommige ouders bang zijn de controle kwijt te geraken over hun kinderen en ze teveel de Westerse cultuur zouden overnemen. Een Turkse vader vertelt: "Sommige migrantenouders hebben het moeilijk met het contact met de school. Ze zijn de taal niet altijd machtig." Nochtans kan er alleen resultaat geboekt worden als leerkrachten en ouders aan het zelfde touw trekken.

LEIDERS

Het IQRA-project ziet twee belangrijke actoren. Ten eerste leerkrachten uit het secundair onderwijs. Zo blijkt dat allochtonen in de derde graad van het secundair meestal nog geen keuze gemaakt hebben terwijl autochtonen dat wel reeds gedaan hebben. Bij de bepaling van de studiekeuze moeten leerkrachten dus meer rekening houden met de leefwereld van de studenten. Ten tweede kunnen de imams, de leiders van de lokale moslimgemeenschap, een belangrijke rol spelen. Zij bekleden in de moslimgemeenschap een belangrijke positie en kunnen van daaruit de jongeren beïnvloeden. Een imam verwijst naar de koran: "Degene die mij iets leert ben ik dankbaar".

Meryem Kanmaz, onderzoekster aan het Centrum voor Islam in Europa van de Universiteit Gent nuanceert echter de rol van de imams. Nu worden ze opgeleid in Turkije of Marokko, maar beter zou zijn dat ze een specifieke opleiding hier krijgen die beter aansluit bij de westerse cultuur. Remmende denkbeelden bij allochtonen blijven nog bestaan: ze zien niet meteen een stimulans om verder te studeren. Het biedt niet meteen betere werkzekerheid en er is angst voor disloyaliteit ten opzichte van de moslimgemeenschap.

Naast de rol van het secundair onderwijs moeten natuurlijk ook hogescholen en

(foto archief)

universiteiten hun verantwoordelijkheid opnemen. Omdat voor allochtonen de drempel — vooral cultureel — hoog blijft, zou er kunnen overwogen worden om voor deze groep een aparte begeleiding zoals die reeds bestaat voor andere doelgroepen (kansarmen, gehandicapten, ...) te voorzien. Om al wie te maken krijgt met deze problematiek wat meer inzicht te geven werd een draaiboek samengesteld. Hierin

wordt uiteengezet welke factoren de doorstroming beïnvloeden en hoe je concreet iets kunt veranderen.

Bernard Rommel

Draaiboek te verkrijgen via: denis.s@kbs-frb.be
Verdere informatie over project: birsentaspinar@hotmail.com

(ingezonden mededeling)

KULTUURRAAD

Podium te gebruiken

Voix Gras en Cuvée Sonorée, respectievelijk een theater- en muziek-festival, georganiseerd door Kura, in Stuk Leuven zijn op zoek. Jong — dat is zowat de enige voorwaarde — muzikaal, toneel- of ander bijpassend geweld kunnen hun ding komen doen op een preselektie op 29 november. Meer info krijg je en inschrijven kan via kura@stuk.be. Inschrijven kan tot 22 november.

Erasmusdagboek: Noord-Ierland

De aankomst in Portrush, een kuststadje in het noorden van Noord-Ierland, was indruk-wekkend: aan de ene kant een prachtig zand-strand met duinen, aan de andere kant een heuvel met klifrotsen. Het is gewoon zalig om op die heuvel te gaan uitwaaien en te kijken hoe de golven tegen de rotsen aanslaan. Ook op het strand wandelen is heel rustgevend, omdat het helemaal niet zo druk is als aan de Belgische kust met zijn dijken, winkeltjes, restaurantjes en ijsverkopers. Vanuit mijn appartementje kan ik trouwens zowel het zandstrand als de klifkust zien. Bij helder weer is vanuit mijn slaapkamer Donegal, een stadje in de Ierse republiek, te ontwaren terwijl vanuit de woonkamer een stukje Schotland te zien is. Een uitzicht om jaloers op te zijn!

Al is het weer hier natuurlijk niet altijd zo goed natuurlijk. Een goede regenjas heb je best altijd bij de hand, ook al vertrek je met stralend weer. Een paraplu gebruik ik maar zelden meer. Reden: met de Ierse zeewind lijkt de

regen hier van alle kanten te komen, behalve dan van boven, dus hoe je je paraplu ook draait of keert, nat ben je toch. Maar zorgen moet je je niet maken over het weer, als het je niet aanstaat moet je gewoon twee minuutjes geduld uitoefenen, want dan kan het zonnetje al weer fel aan het schijnen zijn.

Salt of vinegar?

En als het dan toch blijft regenen, is er nog altijd de plaatselijke pub waar je, vergezeld van een goeie pint Guinness kan genieten van de traditionele muziek, zodat je al gauw het slechte weer vergeet. Ook de plaatselijke bevolking, altijd goedgezind, doet je al snel weer lachen wanneer ze bij je komen zitten voor een babbeltje. Erg gezellig, al moet je soms wat moeite doen om hen te verstaan. Want hoewel ze

hier Engels "spreken", het is met een zwaar aksent met veel fuckin' gevloek, waardoor er soms niets van te maken is.

In de pub kan je ook een lekker hapje eten. Wel moet je zeker oppassen als je geen salt and vinegar wil op je fish and chips. Want vooraleer je begrepen hebt wat ze je eigenlijk vragen, en bekomen bent van de schok -- azijn of friet? --, hebben ze allang je frieten en gebakken vis volgegooid met dit vreemde goedje. De geur mag misschien vreselijk zijn, als je een paar keer fish and chips eet zoals het hoort, wordt het best wel lekker. Al mis ik de Belgische frieten wel.

Tamara Straetemans

Woensdagavond 13 november kom je ales te weten over Erasmus op een avond georganiseerd door Loko-Kringraad. Afspraak om 20u00 in de Pieter De Somer-aula voor het welkomstwoordje van rector André Oosterlinck. Daarna worden aparte sessies per fakulteit ingericht.

Apolloon heeft het weer gedaan

Op andere momenten zou men een mens gek verklaren, nu komt heel Leuven kijken naar de noeste lopers die elk één ding willen: amusement. Want voor elke student staat het plezier boven de prestige van het winnen.

Een eerste indruk van het zonder twijfel geslaagde studentenevenement is dat er voor ieder wat wils is: muziek, drank, hapjes en natuurlijk mensen in korte shorts die

was ook groot, de een vatte de wedstrijd als een wandeling op, de andere flitste zo snel voorbij dat we enkel een blauw T-shirt konden zien. Het moet raketman geweest zijn. De nacht viel en terwijl de meesten huiswaarts keerden, bleven de ijverige studenten doorgaan.

KINDEREN

Woensdagavond was er duidelijk minder volk; de regen hield waarschijnlijk velen thuis. Zelfs lopers, want een uur voor het

koude en wind trotseren. Voor de rest massa's sfeer om op te snuiven. Wie wou kon er vierentwintig uur vertoeven; de meesten kozen echter voor dinsdagavond om een kijkje te komen nemen. Als je door de menigte heen geraakte (waarvoor je soms de bosjes in moest), kon je zowel je maag als je ogen de kost geven. Glühwein, pannenkoeken en sjokomelk waren de absolute toppers, daarnaast ook nog soep en croque monsieurs. Enkelen probeerden kalamars klaar te maken of serveerden heerlijke tiramisu, waarvoor onze oprechte lofbetuigingen. De lopers zelf trokken zich weinig aan van het volk, ijverig deden ze er nog een rondje bij.

RAKETMAN

Om elf uur dinsdagavond stond Groep T nog heel trots op kop, dus vatte deze Veto-reporter het plan op om een weddenschap af te sluiten: mijn kotgenote stemde voor Apolloon, ik voor al de rest, de verliezer moet voor de ander koken. Het lijkt misschien niet echt een eerlijke weddenschap, één tegen allen, maar Apolloon heeft de magische kode ontdekt: wanneer de anderen het moeilijk krijgen en eventjes wat rustiger lopen zetten zij hun *road runners* in die iedereen voorbijsteken. Slim bedacht, en het werkt. Het verschil tussen sommige lopers

eindsignaal zou gegeven worden werden er massaal oproepen gedaan naar entoesiastelingen. Het tij was duidelijk ergens in de nacht gekeerd, Apolloon regeerde met

twintig rondjes voorsprong op VTK en de sekonden tikten verder. Voor twee lopers kon het laatste uur waarschijnlijk niet lang genoeg duren, bekleed met de letters A en B liepen ze rustig hand in hand het parcours af, voorbijgestoken door al diegene die nog in een kanteling geloofden, en door kinderen. Verbaazingwekkend jonge studenten, dachten wij zo, sommigen niet ouder dan acht jaar. Uiteindelijk kwamen de laatste sekonden dichterbij en zo ook de zege. Apolloon heeft het ook dit jaar weer gedaan, VTK op de tweede plaats, Salvast de beste peda en Klio met de rode lantaarn. Ik zal maar gaan koken zeker?

Hanne Vermeiren

foto's: Lieve Vanleeuw

Eindstand 24-urenloop 2002

1. Apolloon: 912
2. VTK: 891
3. Groep T: 877
4. Salvast: 841
5. LBK: 823
6. Medica: 814
7. Wina: 801
8. Pauscollege: 791
9. Ekonomika: 785
10. UKK: 753
11. Spoedgevallen: 750
12. KHL: 748
13. Lerkeveld: 745
14. RoGer: 736
15. Heilige Geest + Sedes: 711
16. PePsy: 710
17. Politika: 705
18. MEHA: 701
19. Me-Bi: 696
20. Cité: 652
21. VRG: 651
22. Klio: 642

Cinema Nova: passie voor film en maatschappij

Wie denkt in het Leuvense Cinema Zed de alternatiefst denkbare filmprogrammatie voorgeschoteld te krijgen, moet zijn mening eens herbekijken. In de buik van Brussel huist immers al zeven jaar de tempel van cinema in de marge. Cinema Nova wordt gerund door vrijwilligers en heeft maandelijkse programma's die tegelijk vreemd en uitdagend zijn, underground en openminded.

Er was eens een verloederde opslagplaats voor meubelen in het centrum van Brussel, die in een vorig leven achtereenvolgens onderdak bood aan een artistiek kabaret, een vaudevilletheater en een 'art & essai'-bioskoop. In januari '97 echter nam een groep vrijwilligers het gebouw onder handen en gaf het een nieuwe kunstzinnige bestemming. Cinema Nova zag het levenslicht. Geen kommersiële bioskoop, maar een vereniging zonder winstoogmerk. De programmering wordt gevuld met onafhankelijke films, die draaien rond vaak maandelijks veranderende thema's. Die thema's gaan van de Litouwse film over de Berlijnse Muur tot de drugsfilm, maar hebben volgens de vrijwilligers telkens wel wat onverwachts te maken met de Brusselse realiteit.

Marie-Eve: "Veel mensen weten het niet, maar de Arabieren die je hier ziet rondlopen, zijn eigenlijk geen Arabieren. Het zijn Marokkaanse berbers uit het Ribgebergte. De berbercultuur wordt er totaal genegeerd, weet ik nu. En je wordt je pas echt bewust van de Russische statenproblematiek,

als je praat met de Tsjetsjenen die onverwachts komen opdagen tijdens de Russische programmatie. Die wonen dus in Brussel, hè! En wat meer is, ze blijven terugkomen." (*lacht en kijkt naar de enkele druk pratende Tsjetsjenen in een hoek van de bar*)

CHAOS

Tientallen vrijwilligers staan borg voor de programmatie, de administratie, het koken van vegetarisch voedsel en het laven van dorstigen in de bar. Welke structuur zit er in de organisatie, of is er helemaal geen sprake van organisatie?

Marie-Eve: "Natuurlijk is er een selectie. *Het klikt, of het klikt niet.* We zijn het Rode Kruis niet: we hebben geen enkele professionele omkadering, geen enkele hiërarchie, niet de minste opgelegde structuur. Als er vrijwilligers afhaken, is het omdat ze die vrijheid niet aankunnen. Wij werken in chaos, we improviseren voortdurend. Er is geen baas. Niemand wordt betaald. In het kolofon van ons programmaboekje staan alle medewerkers op één lijn, of ze nu eens per week de bar doen, of net een hele maand hebben volgeprogrammeerd. Er is wel een kern van mensen die er al van in het begin bijzijn, en die hier full-time werken, en daar de financiële gevolgen van dragen."

"Anderen volgen hier een specifieke technische opleiding en vinden zo elders betaald werk. Bovendien krijg je hier zoveel terug. Mensen werken hier om verschillende redenen. Sommigen zijn louter gepassioneerd door film, anderen houden van het sociaal concept, nog anderen zoeken een zinnige invulling voor hun bestaan. (*lacht*) Maar je deelt eenzelfde

mentaliteit, je deelt Nova."

Is Nova underground? Philippe, een andere vrijwilliger, haalt zijn schouders op. "Alles hangt af wat je onder underground verstaat, natuurlijk. Voor mezelf alleszins niet. We staan open voor iedereen."

"We zijn het Rode Kruis niet."

Marie-Eve: "Vlak na de oprichting in '96 ging het er een stuk obscuurder aan toe. Maar daar is uiteindelijk niemand bij gebaat, behalve dat het best wel spannend is om jezelf underground te noemen. Maar laat het duidelijk zijn: we zijn wel nog steeds razend alternatief. (*hevig*) We hebben helemaal

niets te maken met Kinopolis, UGC en de andere grote zalen."

Philippe: "We laten zien dat je veel meer kan doen met film dan kommersiële flauwekul maken."

PORNO

Twee jaar geleden organiseerde Philippe een Deense themamaand. De nieuwste korzelige Dogma-films, porno van het vrouwvriendelijke filmlabel PuzzyPower, en nog meer fraais van Lars von Trier, Thomas Vinterberg en de hunnen.

Philippe: "Soms sturen mensen ons voorstellen toe, maar de meeste programmaties ontstaan uit de persoonlijke interesse van een van de vrijwilligers."

Marie-Eve: "Het opsporen van de gewenste kopieën is vaak het moeilijkst. Waar is de film verdeeld? Wat zijn de rechten, en kunnen we ze betalen? En vooral: zijn er ondertitelde versies beschikbaar? In het Engels en het Frans bestaat er wel wat, maar vind maar eens een Litouwse film met Nederlandse ondertiteling. Die bestaat dus niet."

Philippe: "Kopieën bevinden zich ook op de vreemdste plaatsen. Volgende week spelen we een film van een oerfranse regisseur, maar het lint komt uit New York."

Het gebeurt ook dat Nova wordt gevraagd om mee te werken aan een groter project. Het *Festival van de Animatiefilm* en het *Festival van de Fantastische Film* laten Nova een alternatief luik organiseren.

Marie-Eve: "Vooral de Fantastische Film doet het enorm goed in de undergroundsinema. Het *Zevende Spoor*, zo heet het hier tijdens het Fantastische Filmfestival. Terwijl in Passage 44 de pure horror wordt getoond, kijken we hier naar films die buitengewoon bizar zijn. Er hoeft geen druppel bloed in voor te komen, als er maar onverwachte dingen gebeuren. Mick Jagger in de hoofdrol bijvoorbeeld. (*lacht*)

Deze maand bezoekt de Novaploeg zelf allerhande festivalletjes in het Brusselse. "Om nieuw en niet-verdeeld werk te ontdekken, eventueel om onze eigen programmaties te stofferen," zo luidt het. Vanaf december worden er weer volwaardige, festivalachtige programma's georganiseerd, maar in de tussentijd is er al een minimalistische, eklektische agenda opgesteld voor de komende weken. Vooral de hedendaagse fabel *Animals* (1997) valt daarin op, een eksentrieke, door iedereen vergeten film met een nochtans overtuigende Tim Roth.

Jeroen Versteede

Cinema Nova ligt in de Arenbergstraat 3, ergens tussen het centraal station en de Grote Markt. Het programma vind je op www.nova-cinema.com.

Loungin'

Brussel ligt op amper dertig kilometer van Leuven, maar is voor de meeste Leuvense studenten onbekend en dus onbemind. Jammer, want Brussel heeft heel wat te bieden dat de treinreis van een half uurtje meer dan waard maakt. Zoals daar zijn: de lounge-bars. Veto trok er op uit om de verschillende bars af te gaan en zo een ware loungekroegentocht samen te stellen.

Overgewaaid uit Engeland en zeer populair bij de Brusselse twintigers, zijn loungebars de *place to be* voor trendy Vlamingen. Terwijl rustige muziek hun oren vult, nestelen ze zich in een van de vele zetels en nippen ze van een cocktail of kiezen ze uit het brede assortiment aan versgeperste fruitsappen. Wat deze kafees zo aantrekkelijk maakt voor de Brusselse Vlaming, is het feit dat de obers je hier spontaan in het Nederlands aanspreken en dat de kaarten ook in het Nederlands beschikbaar zijn, wat in Brussel niet altijd vanzelfsprekend is. We begonnen onze tocht in het Mekka van de *trendy people*: de St. Gorikshallen.

Slechts één straat verwijderd van de Beurs vind je het gezellige Sint-Gorikspeintje. Het contrast met de wijk rond de Beurs is groot: waar die een hektische en spijtig genoeg vaak onveilige indruk geeft, oogt het St.-Gorikspein rustig, gezellig en veilig. Daarenboven is dit pleintje in de zomer dé terrasplaats bij uitstek. Vele jongeren vinden hier een plaats om te *relaxen* na hun werk of studie.

De drie belangrijkste kafees op dit pleintje, de Zebra, Le Roi des Belges en de Mappa Mundo, hebben dezelfde

eigenaar, maar zijn elk uniek. Het enige dat zij gemeen hebben is hun gezelligheid. We begonnen onze zware tocht in de Zebra, dat eigenlijk net niet gekwalificeerd kan worden als loungebar, maar toch zeker de moeite waard is. In dit kafeetje werd al het overbodige achterwege gelaten: geen zetels of lichtjes, maar alleen stoelen en banken en rustige muziek, zoals Hooverphonic. De gemiddelde leeftijd van de bezoeker ligt rond de twintig en een pintje kost hier 1,5 euro, net zoals een cola. Duur zijn deze kafeetjes dus zeker niet.

De volgende bar die we aandeden was de Mappa Mundo, het meest drukbezochte kafee van de drie. Het is er soms aanschuiven voor een plaats, wat waarschijnlijk veel te maken heeft met het originele decor. De bar bestaat uit verschillende verdiepingen; de vele zetels en het schemerlicht maken er een zeer gezellig praatkafee van.

Daar waar de vorige twee bars het moeten hebben van hun rustige sfeer, blinkt Le Roi des Belges uit in zijn drukke en entoesiaste mentaliteit. Het is een hele belevenis om in deze bar rond te lopen. Op het gelijkvloers vind je een gewoon rustig kafee, net zoals de Zebra, maar op de verdieping val je van de ene verbazing in de andere. Een dj met een cowboyhoed, verklede obers, een ontzettend trendy publiek en — natuurlijk — enorm goedzittende zetels. De gemiddelde leeftijd van de bezoeker is hier net iets ouder, zo rond de vijftwintig. Het enige nadeel is dat er geen bier van het vat wordt geserveerd en dat een pintje hier dus twee euro kost — weliswaar voor 33 cl. —, in tegenstelling tot in de bar op het

gelijkvloers.

Hét pronkstuk van het St. Gorikspein is de St. Gorikshal zelf. Deze hal, waar vroeger nog een groentemarkt was, is nu omgetoverd tot een tentoonstellingszaal, waar je ook gezellig iets kan drinken. Het decor is adembenemend. De combinatie van een oude hal met een futuristische bar geeft een zeer surreële indruk. Het kan er wel redelijk koud zijn, dus een warme pull meenemen is een must.

Spijtig genoeg bevindt dé lounge bar bij uitstek zich op een heel andere plaats: op de Charleroisesteinweg aan de Louizalaan. In Le Jardin d'Atalaïde keken wij onze ogen uit. Dit oude gerenoveerde herenhuis is verdeeld in verschillende kleine kamertjes, van elkaar gescheiden door gordijnen. Elke kamer is anders ingericht, met vele zetels, theelichtjes en rustige Oosterse muziek die de kamers vult met een mysterieuze sfeer. Hoewel de verplaatsing ons zwaar viel na vier kafees, zou onze loungekroegentocht zonder deze bar niet compleet zijn geweest.

De loungetrend begint zich ook in Leuven te manifesteren, maar vooralsnog niet met het verhoopte succes. Den @t op de Oude Markt heeft het experiment gewaagd, maar heeft na enkele maanden zijn zetels moeten inruilen tegen gewone stoelen. Hopelijk doet de Seven/Eleven, tegenover Den @t, het beter en zullen de Leuvense studenten de voordelen inzien van een kafee waar comfort en gezelligheid primeren op het aantal pintjes.

Nathalie Lucas

Reeks Over de schuifing: Brussel

Hang eens een Raveel boven je bed

Madonna, Tom Cruise, Phaedra Hoste en zovele anderen dienen de studenten op één en dezelfde wijze. Ze zijn gedoemd om op akelig glanzend tijdschriftenpapier studentenkeukens, -kamers en -koten op te fleuren. Smaakvol is anders, en onder het motto "no more excuses for bad taste" helpt het kunstuitleenproject Kunst op Kot (KoK) je om die stereotiepe popidool posters, vergeelde natuurprenten of doodgewone affiches voorgoed buiten te zwiepen.

Dankzij deze uitleenformule kunnen Leuvense studenten immers pronken met heuse actuele kunstfoto's, kunstvoorwerpen, schilderijen of grafieken en zo op een originele manier pas echt sfeer brengen in hun kot. Het concept is in feite even simpel als boeken ontlenuen: je loopt rond en kiest uit een waaier van een driehonderdtal werken iets wat je aanstaat. Aan de huurprijs van een luttele vijf euro per maand kan je je tijdelijk eigenaar noemen van een werk van Guillaume Bijl, Johan Clarysse, Roger Raveel en ga zo maar door. Kortom, een uiterst interessant aanbod dus waar sinds 1999 gretig op ingegaan wordt en niet alleen door studenten kunstwetenschappen, integendeel.

VARIATIE

Bart (assistent farmacie) en zijn vriendin Els (licencie pol.& soc.) profiteren al sinds het prille begin van het initiatief. "Het is allemaal begonnen toen Els me een kartonnen postmodern huisje kado deed voor mijn verjaardag," vertelt Bart. "Dit bleek een kunstcheque te zijn voor een jaar lang Kunst op Kot." Sindsdien hebben ze

reeds meer dan tien kunstwerken in hun bezit gehad. In hun slaapkamer prijkt nu een vurige zon van Johny Michel.

Bart en Els zijn en blijven laaiend entoesiast. "We zijn zelf nogal hevig into Belgische hedendaagse kunst. Op die manier ondersteunen we trouwens ook de Belgische cultuur. Maar de gedachte dat je iets uit een museum onder de arm kan nemen en ermee naar huis kan wandelen is sowieso leuk. Je kan steeds kiezen uit een breed gamma dat regelmatig aangevuld en ver-

nieuwd wordt. Bovendien kan je je werk inruilen voor een ander wanneer je erop uitgekeken bent. Je brengt op die manier eens wat variatie aan je muur. Daarnaast krijg je ook wel een deskundige uitleg over het werk zelf er bovenop."

Bij Ruben (student kulturele studies) op kot blinkt op de schouw in de gezamenlijke leefruimte een echt nostalgisch en weemoedig "november-werk". Het uiterst kostbare "Onzichtbaar werkzaam" is van de hand van Frans Daels. Het is een groot loden kruis met in het snijpunt van zijn armen een houtskooltekening van een boom waaraan een eenzaam dor maar levensecht blaadje bengelt, klaar om te vallen. Op de vraag waarom hij en zijn kotgenoten kunst in hun leefkamer hangen, antwoordt Ruben "Waarom niet? Het is spotgoedkoop, want ieder draagt zijn pover eurootje bij. Het geeft de hele leefruimte een weemoedige maar aangename dimensie."

Kunst in Huis. Ik vond het zo'n origineel concept dat ik mijn moeder een kunstcheque kado heb gedaan, vooral omdat het voor haar de ideale formule is om elke drie maand iets nieuws in huis te halen. Ze verandert namelijk graag en vlug van interieur thuis, vandaar. Toen KoK opgericht werd heb ik me meteen zo'n studentenabonnement aangeschaft omdat ik die doodsaaie posters beu was. Dit jaar zit ik ook op een ruim en stijlvol kot dat gewoon smeekt om zo'n kunstwerk."

Ook An (studente geneeskunde) en haar vriend Bart (industriële ingenieur) hebben zich laten verleiden tot "het kunstiger maken van het kot," aldus An. Bij hen hangt "Het Paradijs" van Guido Vrolix dat verstregelde schaduwen toont van Adam en Eva tegen een kleurenpalet van appels. Mede door dit schilderij slagen ze erin hun kot om te toveren tot een knus nestje.

Moraal van deze mini-enquête: het profiel van deze studenten toont duidelijk dat je geen rasechte cultuurfreak noch een kleine euromiljonair hoeft te zijn om uit te kunnen pakken met kunst op je kot. Dankzij KoK is hedendaagse Belgische kunst ook beschikbaar voor de gewone kunstgerichte student, zelfs al heeft hij geen dik gevulde portemonnee.

Annelies Bloem

Je kan een kunstwerk huren voor 5 euro per maand mits het betalen van een waarborg van 25 euro. De kunstwerken kunnen aan huis worden geleverd. Kunst op Kot is een filiaal van Kunst in Huis en werkt samen met Kura. Adres: Provinciaal centrum Van Humbeek-Piron, Mechelsevest 90, 3000 Leuven, Tel. 016/22.45.60.

PROGRAMMA VAN 13 NOV TOT 19 NOV 2002

WOENSDAG 13 NOV	
20u	LIFT: VENUS BOYZ
22u30	BU-COLDFISH GAME
DONDERDAG 14 NOV	
20u	LIFT: AIMÉE & JAGUAR
22u30	BU-COLDFISH GAME
VRIJDAG 15 NOV	
20u	LIFT: MILLION LADIES
22u30	HFF: BETTER THAN CHOCOLAT
ZATERDAG 16 NOV	
20u	HFF: HUSH
22u30	LIFT: VENUS BOYZ
ZONDAG 17 NOV	
19u	JEUDIFILM: DE BAL
20u	HFF: ON BEZEMMINGEN
22u30	LIFT: AIMÉE & JAGUAR
MAANDAG 18 NOV	
20u	HFF: LIKE IT IS
22u30	LIFT: MILLION LADIES
DINSDAG 19 NOV	
20u	LIFT: DEATH IN VENICE
22u30	HFF: HUSH

WEEK ENKELE ENKELE, NIET-PAAS

WWW.CINEMAZED.BE

GOLDFISH GAME

Jean Zingg / België / 2001 / 100 min / Met: Wynne De Maessene, Simon Wauters, Ingrid De Maessene, Walter Janssens

Een herkenbare, eigenzinnige, ironische label die zich ontwikkelde van doordringend naar een gewone suggestie. De film vormt het verhaal van een kleine gewone vrouw die uiteindelijk op een geweldig manier uit elkaar valt.

DUTCH CINECINE

HOLEBI FILMFESTIVAL

Na een bezetting, twee belangrijke gebeurtenissen vallen in november 2002: de Holebi Filmfestival, een organisatie van de Provincie Vlaanderen, en de 'Druif' en 'SOL' uitgeverij. Het festival zal van 13 tot en met 20 november. Meer info: www.clickant.be/filmfestival.

THE IRON LADIES (1911 en 1911)

Yang-ping Wang / België / 2002 / 100 min / Met: Wang-ping / In een Chinese filmstudio...

EXCLUSIEF IN Z&D!

Nederlands: een actieve jonge ingenieur wordt door een jonge vrouw uitgenodigd om de vader van haar kind te worden. Alleen, zijn vaste vriend vindt dat niet echt een goed idee. Een film over de waarde en betekenis van familie!

AIMEE & JAGUAR (1911)

Max Perle / België / 2002 / 100 min / Met: Max Perle, Joke van den Berg

BETTER THAN CHOCOLAT (1911)

René Wohl / België / 2002 / 100 min / Met: René Wohl, Koen De Maessene

LIKE IT IS (1911)

Paul Gonsky / UK / 1995 / 100 min / Met: Paul Gonsky, Steve Ball en Roger Daltry...

DEATH IN VENICE (1911 en 1911)

Luchino Visconti / Italië / 1971 / 120 min / Met: Dirk Bogarde e.a.

VENUS BOYZ - DOCUMENTAIRE (1911 en 1911)

Celeste Boen / België / 2002 / 100 min / Met: Celeste Boen

SPECIAL Welkom in de wereld van de Drag Kings. Wanneer wil een vrouw een man worden? Wat motiveert hen om te experimenteren met hormonen, of zich zelfs te laten ombouwen. Deze documentaire film volgt een aantal Kings in hun zoektocht naar 'het' (een film over de waarde en betekenis van familie).

ONTBOEZEMINGEN - KORTEN MONTAGE (1911 en 1911)

VERTICALE Kortfilm over man en vrouw die elkaar ontmoeten op een lift. Met een lokaal en een man, twee dingen in eigen en elkaars, hoeven wordt gekleed en een meisje wordt gekleed. Kortfilm in 4 acten van Ken Wynn (België, 10 min). 'Lovers' van Michael Bergmann (Duitsland, 27 min). 'Een klein meisje' van David Wood (België, 5 min). 'Mijn eerste film' van Mira Farihan (Iran/Frankrijk, 26 min). 'Sinnelijke' van de 11e Afdeling van Michel Moune (USA).

STUDIO BRUSSEL **msn** **DeMorgen** **FILM & TELEVISIE + VIDEO** **CINEMA 210 (STUK) NAANSESTRAAT 98 3000 LEUVEN**

Camerita Aetas Nova konserteert

Na enkele succesvolle concerten in Leuven de afgelopen jaren, staat het jonge koorgezelschap Camerita Aetas Nova nu klaar met een nieuwe productie: een Schubertkonsert in Leuven en Aalst. Vijftientig jongeren schrapen op 19 november hun kelen om onder leiding van Dieter Saelens het beste van de Oostenrijkse komponist ten berde te brengen. Soliste van dienst is Helene Maes en achter de piano zit Stefaan Desmet.

Het konsert vindt plaats op dinsdag 19 november om 20 uur in de Grote Aula van het Maria Theresiacollege (Sint Michielsstraat 6).

Gratis vrijkaarten

Veto geeft 2 x 2 vrijkaarten weg. Stuur een muzikaal mailtje naar ticket@veto.be voor 17 november.

Driemaal anders, driemaal Daan

Worig jaar bracht Daan Stuyven in de reeks 'Vadermoord' een eerbetoon aan zijn muzikale helden Johnny Cash en Depeche Mode. Deze week, op 12 november, is alvast één derde van zijn veelzijdige persoonlijkheid opnieuw te gast in het Stuk. De twee andere zijden volgen later deze maand.

Als zoon van een kunstenaar en een zakenvrouw groeit Daan op tussen contrasten. Hij luistert naar alle beschikbare hitparades, maar ook de platenkollektie thuis — Bob Dylan, George Brassens, Randy Newman... — moet eraan geloven. Zijn fascinatie voor de tipisch Belgische speelse nonchalance en non-purisme maken het hem moeilijk voor één genre te kiezen. Midden jaren tachtig begint hij zijn carrière als achtergrondzanger op new beat platen, in de jaren negentig speelt hij in rock-groepjes als Running Cow en het elektronisch project Volt. Hij breekt echter pas door wanneer hij met Rudy Trouvé de alternatieve gitaargroep Dead Man Ray opricht. Ondertussen brengt Daan in 1999 zijn solo-cd *Profools* uit, die dit jaar werd opgevolgd door het uitstekende *Bridge Burner*. Een plaat die in het verlengde van de vorige ligt, met het verschil dat de nieuwe wat elektronischer en meer dansbaar klinkt. Ongetwijfeld heb je de voorbije zomer enig ritme getoond op het aanstekelijke 'Swedish designer drugs' of gegrinnikt bij het zien van de bijhorende videoclip, waarin een Nilfisk stofzuiger wordt gepromoveerd tot hip dansattribuut.

ALFABETSGEWIJS

Ook in het laten zien van zijn schizofrene muzikale persoonlijkheid lijkt Daan, misschien om organisatorische redenen of

onderlinge meningsverschillen, niet te willen kiezen. Daarom besloot hij dit najaar zijn drie verschillende kanten in vijf verschillende steden voor te stellen. Het Stuk ontvangt Daan drie dinsdagen in november, waarbij hij alfabetsgewijs laat zien dat hij niet iemand is die onder één noemer te plaatsen valt. De A staat voor akoestisch: een ingetogen set, met gitaar en stem als hoofdbestanddelen, waarin naast zijn eigen repertoire ook covers van zijn favoriete songs ten gehore worden gebracht.

Met de B van band en Bridge Burner krijgt hij assistentie van Dagoo Sondervan (ritmes), Steven Janssens (gitaar) en Jeroen Swinnen (klavieren). Samen maken ze een keuze uit *Profools* en *Bridge Burner*. En tenslotte C van cinema: Daan brengt de eerste maal live, en met begeleiding van band, soundtracks die hij schreef voor de films *Meisje* van Dorothee Vandenberghe, *Verboden te zuchten* door Alex Stockman en *Un honnête commerçant* door Philippe Blasband.

November mag dan al de droevigste maand van het jaar zijn, met deze optredens kan u drie gure dinsdagen de eenzaamheid ontvluchten. Niet alleen bestaat de kans dat je Daan persoonlijk leert kennen - mogelijk wuift hij je bij het derde optreden vriendelijk toe - maar de originele formule laat ook toe dat een driedimensionaal beeld van dit eigenzinnig talent wordt opgehangen. Al kan een kennismaking met één kant van Daan evenzeer een blijvende band schep- pen. Geef toe, zo goed ken je je vrienden immers ook niet.

Dieter Vandenbroucke

Daan in het Stuk - aanvang telkens om 20.30: A(acoustic) op 19/11, B(and) op 12/11 en C(inema) op 26/11. Kaarten kosten telkens 9,5 (vvk) of 11 euro (kassa). Met Stukkaart 6,5 of 8 euro.

ANDERHALVE JAN LAUWERS-PRODUKTIE DEZE WEEK IN STUK-ZALEN

Voorproevers gezocht

Deze week neemt Needcompany zowel de teaterzaal als de Zed-filmzaal in beslag. Je bent getuige van een toonmoment waarop de performers het publiek een blik gunnen in hun *works in progress*, op het witte doek wordt daarentegen Lauwers' langspeeldebuut *gedraaid: Goldfish Game*.

Jan Lauwers, beeldend kunstenaar van opleiding en vernieuwend teater- en filmmaker van beroep, schuwt het risico niet. Al kan hij zich na het succesvolle *Images of Affection*, dat vorige zomer werd geselecteerd voor het teaterfestival, wel weer iets nog alternatievers veroorloven. De voorstelling *Needlapb* is dan ook, zoals de naam verraadt, meer een labo-eksperiment dan een voorstelling. Het samen-voegen van

verschillende formules en substanties.

De toeschouwers krijgen ondermeer de avant-première van *C-Song*, een kortfilm van Nico Leunen en video-opnamen van United-C te zien. Ook lezen Vivianne de Muynk en gastakteur Josse De Pauw teksten voor en belooft het programma ons dans, muziek en nog meer film.

Van het publiek wordt meer verwacht dan dat ze zomaar toekijken. Men rekt op feedback en zelfs participatie. Omgekeerd is dit een buitenkansje voor de liefhebbers om eens in de keuken van een interessant cross-overge-zelschap te kijken. Het programma dat wordt voorgesteld, is uniek en zal behalve volgende week in het Stuk nergens meer opgevoerd worden. Studenten die aan de KU Leuven de vakken performance studies of teaterwetenschappen studeren, krijgen overigens gratis toegang.

Even interessant is Jan Lauwers' eerste lange film *Goldfish Game*, die telkens na *Needlapb* zal worden vertoond in de aanpalende Zed-filmzaal. Het is een digitaal gefilmde eigentijdse fabel, die werd geselecteerd voor het filmfestival in Venetië voor de categorie *New Territories*.

De titel verwijst naar een groepsspelletje, waarbij om het snelst een gouden visbeeldje moet worden opgevisst uit een zwembad. De deelnemers zijn een aantal

vrienden die gedurende een etmaal worden gevolgd op een enkele plaats: een afgezonderd landhuis in Zwitserland. Intriges, verzwegen geheimen, hevige confrontaties en tragische verledens zorgen voor spanningsvelden die naar een zinderende finale moeten leiden.

Jeroen Versteete

Needlapb kan u zien op woensdag 13 en donderdag 14 november, om 20u30 in het Stuk (Naamsstraat 96). Tickets kan je bestellen op 016/320.320 of gewoon winnen in onze wedstrijd.

Goldfish Game wordt geprojecteerd op dezelfde dagen, om 22u30. Tickets aan de Stuk-kassa of eveneens te winnen.

Veto geeft duotickets weg!

Stuur zo snel mogelijk een mailtje naar ticket@veto.be, waarin je melding geeft van knagende eenzaamheid, en maak kans op één van de drie gratis duotickets voor Daan A(acoustic) op dinsdag 19 november.

Ook de vijf eerste mailers naar ticket@veto.be krijgen een duoticket voor *Needlapb* op donderdag 14 november.

De eerste vijf mailers naar sigrid@cinemazed.be krijgen een duoticket voor *Goldfish Game* op woensdag 13 november.

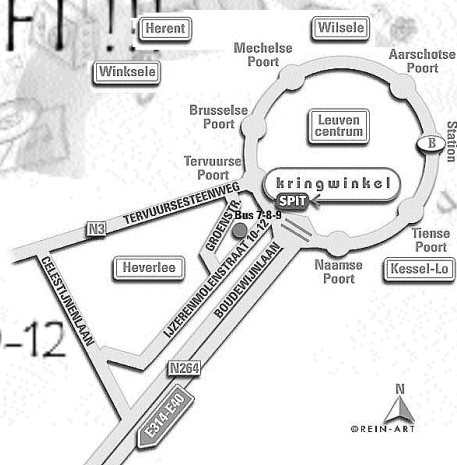
KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG
HEEFT!!!

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

REEDS BIJ JULLIE (AAN- GELEVERD VIA ISDN)

Voor het betere televisiewerk

Autoriteiten uit de televisiewereld trainen, adviseren en screenen tv-
verslaggevers-in-spe. Praktisch en doelgericht. Je krijgt de
samen met een professionele cameraploeg.

journalisten. -reporters en
kans om écht televisie te maken

PRAKTISCH

13 workshops, wekelijks op dinsdag van 19 tot 22 u.
Start op 7 januari 2003 aan Campus De Ham in Mechelen.*
Inschrijvingsgeld: 1000 euro.
Voor de productiedag (optioneel) betaal je 400 euro.
Tel. 0474 - 344 886

INTERESSE?

Stuur je kandidatuur voor 2 december naar
info@televisieacademie.be
Je wordt uitgenodigd op een intake-gesprek.

PROGRAMMA

Verhaaltechnieken
Schrijf- en redactietechnieken
Beeldtechnieken
Interviewtechnieken
Stemtechnieken
Presentatietechnieken
Productievoorbereidingen

(Laurens Verbeke)
(Wim Van Waesberghe)
(Jan Matthys)
(Phara de Aguirre)
(Piet Ceuppens)
(Stef Wauters)
(Jan Matthys,
Geertrui Coppens en
Laurens Verbeke)

Productie (in samenwerking met diverse productiehuisen)

* Het departement Handelswetenschappen en Bedrijfskunde
(Katholieke Hogeschool Mechelen) certificeert de opleiding.

De Ham Katholieke HOGESCHOOL Mechelen

Veto
 's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
 Fax 016/22.01.03

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

Jaargang 29
 Nummer 9
 12 november 2002

Verantwoordelijke uitgever:
 David Adriaen

Hoofdredacteur:
 Thomas Leys

Redaktiesekretaris:
 David Adriaen

Medewerkers: David Adriaen, Katia Aerts, Joris Beckers, Annelies Bloem, Jurgen Boel, Geertrui Deboscher, Hannes Dedeurwaerder, Laurens De Koster, Dries, De Smet, Heleen Dom, Corneel Haine, Thomas Leys, Nathalie Lucas, Kris Malefason, Ellen Permentier, Bernard Rommel, Els Silvrants, Maarten Van Craen, Dieter Vandebroucke, Vereenoghe, Lieve Vanleeuw, Véronique Verhelst, Hanne Vermeiren, Jeroen Verstele.

DTP: David Adriaen, Thomas Leys, Tijn Vereenoghe.

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website.

Internet:
<http://www.veto.be>

e-mail:
veto@veto.be

Publiciteit:
 Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:
 Kempenland (Herentals)

Oplage:
 9000 exemplaren

ISSN-nummer:
 0773-5162

Abonnementen
 Binnenland: 10 euro
 Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:
 001-0959719-77

Alle geïnteresseerde medewerkers (tekst, foto, lay-out, Internet, nachtpatrouille, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Aktiviteiten voor de agenda kunnen gemeld worden via agenda@veto.be

(advertentie)

GREENPEACE

www.greenpeace.be

DINSDAG 12 NOVEMBER

20.00 u **FILM** Segunda Piel, in Studio1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.00 u **DEBAT** Palestina, Irak, ... Welk verzet? Conferentie door en over jongeren in verzet. Met: Jayyab en Fadi, twee Palestijnse jongeren; Dyab Abou Jahjah (AEL); Han Soete (Indymedia); Renate D'Hoker (Chéngé The World nationaal), in Kleine Aula MTC, toeg. gratis, org. Chéngé The World Leuven.
 20.30 u **KONSERT** Daan B(and), in Labozaal, toeg. 6,5/11, org. Stuk.
 22.00 u **KONSERT** Axl Peleman. Voorprogramma: Bart & Friends, Wayne., in Pavlov, toeg. gratis, org. Psychologie.

WOENSDAG 13 NOVEMBER

13.30 u **LEZING** Woensdagnamiddagen van VVS (1): Democratisering van het onderwijs. Inschrijven verplicht (www.vvs.ac), in Departement Onderwijs, Koning Albert II-laan 15, Brussel, org. VVS.
 14.00 u **FILM** Twice woman, in Filmmuseum, toeg. 5/3,5, org. Driekant & of.
 20.00 u **FILM** Beautiful Thing, in Studio 1, toeg. 5/3,5, org. Driekant & of.
 20.00 u **FILM** Venuz Boyz, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant & of.
 20.00 u **LEZING** Erasmus-Informatieavond, in PDS, toeg. gratis, org. LOKO-Kringraad.
 20.30 u **TEATER** "Needlapb", door Needcompany., in STUK Soetezaal, toeg. 6,5/9,5, org. STUK.
 20.30 u **FILM** "The Circle", in Aula Michotte, PSI, toeg. 1.50, org. Amnesty International Studentenkern Leuven.

DONDERDAG 14 NOVEMBER

20.00 u **LEZING** "The Yokohama Project", door Foreign Office Architects. Studenten gratis (verplichte reservatie), in STUK Auditorium, toeg. 5, org. STUK.
 20.00 u **FILM** The Birdcage, in Studio 1, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.00 u **FILM** Aimée & Jaguar, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.00 u **DEBAT** Debat: "NAVO: as van het goede?" met onder meer prof. Bart Kerremans en Pol De Witte (Divisie Politieke zaken NAVO), in Justus Lipsiuszaal (8ste verdieping Erasmushuis / faculteit Letteren), toeg. gratis, org. Kring voor Internationale Betrekkingen.
 20.00 u **FUIF** CDS-fuif, in zaal Cuythoek, toeg. gratis, org. CDS-Leuven.
 20.30 u **TEATER** "Needlapb", door Needcompany., in STUK Soetezaal, toeg. 6,5/9,5, org. STUK.

VRIJDAG 15 NOVEMBER

20.00 u **FILM** Iron Ladies, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 22.30 u **FILM** Better than Chocolate, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.

ZATERDAG 16 NOVEMBER

20.00 u **FILM** Hush, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 22.00 u **KONSERT** Scapes - DJ Moonzeal, in Stukcafé, toeg. gratis, org. Stuk.
 22.30 u **FILM** Venus Boyz, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.

ZONDAG 17 NOVEMBER

20.00 u **FILM** Ontboezemingen (kortfilms), in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 22.30 u **FILM** Death in Venice (klassieker), in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.

MAANDAG 18 NOVEMBER

18.00 u **LEZING** "Na de kaalslag van de mondialisering", door Joost Smiers, Prof. Dr. Politicologie van de kunsten (Hogeschool voor de kunsten, Utrecht), in Cinema Zed, toeg. gratis, org. Cinema Zed.
 20.00 u **FILM** Féminin-Féminin, in Filmmuseum, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 20.00 u **FILM** Like it is, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.
 22.30 u **FILM** Iron Ladies, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.

DINSDAG 19 NOVEMBER

20.00 u **FILM** Death in Venice, in Cinema Zed, toeg. 5/3,5, org. Driekant Enof.

APOLLOON

• 12/11 Feestweek.

CHEMIKA

• 12/11 Doop + cantus. • 21/11 Doop-TD (Blauwe Kater).

EKONOMIKA

• 13/11 Bedrijfspresentatie. • 18/11 Bedrijfspresentatie. • 19/11 Timetunnel.

FARMA

• 14/11 Schlagercantus. • 19/11 Farma-TD (Musicalfé).

GERMANIA

• 24/11 Feestweek.

LBK

• 12/11 IAAS-week: croques en cocktails. • 13/11 IAAS-infoavond. • 14/11 IAAS: Spaghetti. • 15/11 IAAS: ontbijt op bed. • 18/11 Bloedserieus: Quiz. • 19/11 Bloedserieus: Filmavond. • 21/11 Bloedserieus: TD.

LLK

• 18/11 Cantus.

POLITIKA

• 22/11 Galabal.

PSYCHOLOGISCHE KRING

• 13/11 Libido Night. • 20/11 Filmavond in PSI. • 21/11 Folkfeest (Pavlov).

ROMANIA

• 17/11 Feestweek. • 21/11 Fuif.

VTK

• 12/11 Kanweek. • 13/11 Hogerejaarscantus. • 20/11 Bedrijvenbeurs.

Organiseer je iets?

Kondig het gratis aan in de

eNieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be.nieuwsbrief>

(betaalde advertenties)

Organiseer je iets?

Stop het gratis in de database

Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

“Big Brother komt me de strot uit”

Afgelopen vrijdag trakteerde professor Gust Demeyer zijn studenten op een debat over Big Brother in het kader van het vak populaire cultuur. Daarvoor nodigde hij ex-bewoonster van het huis, Ester Blockx, uit voor tekst en uitleg.

Dat professor Demeyer Ester uitnodigde is geen toeval. Zelf komt hij regelmatig in de media als groot pleitbezorger van het programma en Ester studeerde vorig jaar af aan onze universiteit als communicatie-

wetenschapper. Ze ging dan ook met plezier in op zijn verzoek. Prof Demeyer leidde het debat in met een citaat van Walter Grootaers. “Big Brother is de grootste revolutie sinds mei ‘68. Big Brother is zelfs zo’n belangrijk maatschappelijk fenomeen

niet dat heel Vlaanderen je doen en laten kan volgen”, legt Ester uit. “Enkel het gezoom van de camera’s duidt op de aanwezigheid van de buitenwereld. Ik had eigenlijk voortdurend het gevoel op kamp te zijn. Alleen ‘s zondags, tijdens de live-uitzending, besef je dat je meedoet aan een TV-programma.”

“Ze hebben mij gebruikt als personage in hun soap en nadien hebben ze mij de rug toegekeerd”

voorgesteld als een mannenverslinderster en de andere bewoners zullen ook wel op een of andere manier getipeerd worden. Ik kreeg echt het gevoel dat ik werd uitgesloten. Wanneer ik iets deed voor de groep werd er niets van uitgezonden maar

dreef. “Er worden trouwens nog andere dingen gemanipuleerd. De ondertiteling bijvoorbeeld. Er werden dingen in de ondertiteling geschreven die ik helemaal niet gezegd heb. Dat gaat toch wel erg ver”. Prof Demeyer wou ook weten hoe het voelde om met totaal vreemde mensen in dat huis binnen te wandelen. “In het begin leken het mij allemaal fijne mensen in dat huis”, begint ze, “en ik probeerde ook alleen het goede te zien in iedereen.”

“Maar achteraf blijkt dan toch dat ik nogal naïef ben geweest. Ik heb nog geen enkele opname bekeken”, gaat ze verder, “maar ik heb gehoord dat Sabrina na mijn exit geen mooie dingen over mij gezegd heeft in de dagboekkamer. Echte vrienden zal ik aan dit avontuur dus niet echt overhouden maar dat hoeft voor mij ook niet”.

“Is de afsluiting van de buitenwereld eigenlijk wel compleet?” vroeg professor Demeyer zich af. “Daar kan je van op aan,” legt de ex-bewoonster uit. “Er is geen raam te bespeuren in het huis en ook de tuin is helemaal overdekt. Na een tijdje weet je

ISOLATIE

vreemdin van Ester. “En die waren dan nog vaak verkeerd gespeld ook,” kwam Ester lachend tussen.

PENSENKERMIS

Hoe gaat ze nu dan om met haar BV-status en hoe waren de reacties nadien? “Ik walg van het woord BV en ik ben zeker niet van plan om die status uit te buiten. Mij ga je dus zeker niet zien op de opening van een of andere pensenkermis. Ik heb trouwens tot nu toe elke opdracht geweigerd. Ik blijf liever bij mijn vrienden in Peer waarvan ik weet dat ze me graag hebben dan dat ik op een feestje in Brussel zou doen alsof ik mij amuseer. Ik werk op dit moment voor RTV, de regionale televisie, en ben daar heel erg tevreden.”

“Eigenlijk ben ik nogal geschrokken van de reacties nadien. Het gebeurt nog dikwijls dat huilende vrouwen mij bellen om zich te beklagen over wat er de dag voordien gebeurd is in het huis. Dat komt ook wel omdat wij veel bereikbaarder zijn dan echte vedetten. Na mijn exit stonden er ook berichtjes op mijn antwoordapparaat van deelnemers van vorige edities. Uit die

“Ik droom nog elke dag dat ik opgesloten zit”

boodschappen kon ik afleiden dat die mensen het hele gebeuren nog altijd niet verwerkt hadden en er enorm gefrustreerd bijliepen. Dat komt volgens mij ook door het complete gebrek aan nazorg.”

“Niemand van VTM heeft zich nadien nog iets van mij aangetrokken. Na mijn exit kwam ik het buro binnen van de twee bazen van Big Brother. Ze deden zelfs de moeite niet om op te kijken. Ze hebben mij gebruikt als personage in hun soap en nadien hebben ze mij de rug toegekeerd. Weet je dat ik zelfs nog droom dat ik opgesloten zit in dat huis? Ach, heel dat Big Brothergedoe komt me stilaan de strot uit.”

WEEK

“Mocht je opnieuw de kans krijgen om je in te schrijven, zou je het dan opnieuw doen?” werd vanuit de zaal gevraagd. “Ik heb echt nog geen moment spijt gehad van mijn deelname,” antwoordt ze. “Ik ben sterker uit dit avontuur gekomen en ik zou het zeker opnieuw doen maar langs de andere kant raad ik je niet echt aan om in te schrijven.”

Een andere studente wierp op dat ze Big Brother eigenlijk pokkesaai vindt. “Ik was ook erg teleurgesteld over de opdrachten,” gaf Ester toe, “en ze waren inderdaad nogal saai. Daardoor werd na een tijdje gewoon geroddeld, gedronken en geslapen om de verveling te verdrijven.” Of ze er financieel iets aan overgehouden heeft? “We kregen ongeveer 125 euro per week dit we in het huis verbleven en ik heb nog eens 200 euro overgehouden aan de opdrachten. Een financieel succes was het dus helemaal niet. Maar ik heb nooit aan dat geld gedacht. Binnenkort sta ik wel in het maandblad Cover en dat doe ik eerlijk gezegd wel alleen maar voor het geld.”

Om het debat af te sluiten werd er gevraagd naar haar favoriet voor de overwinning. “Ik heb er vijftig dagen ingezet maar ik heb echt geen idee wie de overwinning uit de brand zou kunnen slepen. Of toch, het eerste jaar won een man, het tweede jaar een vrouw dus zal het nu wel een homo of een dwerg zijn zeker!”

**Katia Aerts
Corneel Haine**

dat alle grote universiteiten en alle grote professoren er aandacht voor hebben,” waarop Demeyer grappend besloot dat ook hij tot die groten behoort.

SOAP

Ester had ook haar vriendin Anne meegebracht die vooraf als enige op de hoogte was van haar inschrijving. “Pas toen de psycholoog van het programma met mijn ouders wou praten, heb ik hen op de hoogte gebracht”, vertelt Ester, “maar dat was slechts drie dagen op voorhand.” Prof Demeyer vroeg zich vervolgens af of ze wel voldoende had stilgestaan bij het feit dat ze als een personage in een soap zou worden opgevoerd. “Niet echt”, gaf de 22-jarige uit Geel toe.

“In het begin was ik vooral blij dat ik mocht deelnemen. Ik was erg druk bezig met het leren kennen van de andere bewoners en je beseft op dat moment nog

wanneer ik dan iemand masseerde of knuffelde kwam dat natuurlijk uitgebreid in beeld.

Op een bepaald ogenblik was ik dit zo beu dat ik mijn valies heb gemaakt en overwogen heb om het huis te verlaten. “Heb je die rol ook niet een klein beetje gespeeld?” vroeg een studente zich later af. “Helemaal niet,” antwoordde Ester, “Ik ben gewoon mezelf gebleven in dat huis.”

DOORGESTOKEN

Voor mij is Big Brother eigenlijk geen reality-TV, maar gewoon een soap. Er worden trouwens sommige dingen in scène gezet. Zo moest ik tijdens een buitenopname in Genk zoegezegd een blad kwijtspelen waardoor de hele opdracht in het honderd zou lopen. De regisseurs vroegen dan aan Joli, die het huis ook al heeft verlaten, om eens boos te kijken.” Doorgestoken kaart heet dat dan. En de ex-bewoonster raakt op

zelfs niet meer of het dag of nacht is. Af en toe hoor je wel wat geschreeuw van supporters die buiten aan het huis staan. Na verloop van tijd raakte ik zo geflipt door die isolatie dat ik zelfs hysterisch reageerde op het geluid van pakweg een helikopter.” Dan kwam opnieuw Anne aan de beurt. Wat deed zij tijdens het verblijf van Ester in het huis?

“Op een dag kreeg de mama van Ester een telefoontje van de mensen van Big Brother met de opmerking dat de fanclub van Ester niet actief genoeg was. Daarop heeft de moeder van Ester mij maar ingeschakeld. Ik heb affiches laten maken, T-shirts en een website die ik voortdurend moest updaten. Eigenlijk kwam dat updaten er vooral op aan om al de negatieve berichten te verwijderen. Ik kan gerust stellen dat slechts 1 op de 20 boodschappen die achtergelaten werden positief bedoeld was. In de andere boodschappen stonden alleen maar scheldwoorden,” vertelt de boezem-